

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 grudnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresny sąd Bratislava III – Słowacja) – postępowanie karne przeciwko AB i in.

(Sprawa C-203/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Zakres stosowania – Artykuł 51 – Stosowanie prawa Unii – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Właściwość Trybunału – Wystąpienie z odesłaniem przed wydaniem europejskiego nakazu aresztowania – Dopuszczalność – Zasada *ne bis in idem* – Artykuł 50 – Pojęcia „uniewinnienia” i „skazania” – Amnestia w wydającym nakaz państwie członkowskim – Prawomocne orzeczenie o zakończeniu postępowania karnego – Odwołanie amnestii – Uchylenie orzeczenia o zakończeniu postępowania karnego – Wznowienie postępowania – Konieczność istnienia orzeczenia wydanego w następstwie rozstrzygnięcia o odpowiedzialności karnej osoby, której to dotyczy – Dyrektywa 2012/13/UE – Prawo do informacji w postępowaniu karnym – Zakres stosowania – Pojęcie „postępowania karnego” – Proces legislacyjny prowadzący do przyjęcia rezolucji dotyczącej odwołania amnestii – Postępowanie sądowe mające na celu zbadanie zgodności tej rezolucji z konstytucją krajową]

(2022/C 84/11)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresny sąd Bratislava III

Strony w postępowaniu głównym w sprawie karnej

AB, CD, EF, NO, JL, GH, IJ, LM, PR, ST, UV, WZ, BC, DE, FG

przy udziale: HI, Krajská prokuratúra v Bratislave

Sentencja

- 1) Artykuł 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie wydaniu europejskiego nakazu aresztowania w stosunku do osoby, przeciwko której toczące się postępowanie karne zostało początkowo umorzone prawomocnym orzeczeniem sądowym wydanym na podstawie amnestii, a następnie wznowione wskutek przyjęcia ustawy odwołującej tę amnestię i uchylającej owo orzeczenie sądowe, jeżeli wspomniane orzeczenie zostało wydane przed rozstrzygnięciem o odpowiedzialności karnej osoby, której to dotyczy.
- 2) Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym należy interpretować w ten sposób, że nie ma ona zastosowania do procedury o charakterze prawodawczym dotyczącej odwołania amnestii ani do postępowania sądowego mającego na celu kontrolę zgodności tego odwołania z konstytucją krajową.

⁽¹⁾ Dz.U. C 230 z 13.07.2020.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 16 grudnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Constanța – Rumunia) – Euro Delta Danube Srl / Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea

(Sprawa C-225/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Rolnictwo – Wspólna polityka rolna – Rozporządzenie delegowane (UE) nr 640/2014 – System pomocy obszarowej – Jednolita płatność obszarowa – Kryteria dopuszczalności – Umowa dzierżawy gruntów rolnych – Zmiana używania tych gruntów bez zgody wydierżawiającego – Wykorzystanie do celów rolniczych obszarów przeznaczonych pod obiekty akwakultury – Różnica między obszarem zgłoszonym a obszarem zatwierdzonym – Zawyżenie deklaracji – Sankcje administracyjne]

(2022/C 84/12)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Constanța

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: Euro Delta Danube Srl

Strona przeciwna: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul Județean Tulcea

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 pkt 23 i art. 19 ust. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 640/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli oraz warunków odmowy lub wycofania płatności oraz do kar administracyjnych mających zastosowanie do płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich oraz zasady wzajemnej zgodności, zmienionego rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2016/1393 z dnia 4 maja 2016 r., należy interpretować w ten sposób, że nie przewidują one w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej nałożenia na wnioskującego o pomoc rolną kar administracyjnych za zawyżenie deklaracji na tej podstawie, iż korzysta on do celów rolniczych z obszarów, które zostały mu wydzierżawione pod obiekty akwakultury, bez uzyskania od wydzierżawiającego zgody na taką zmianę wykorzystania tych obszarów, w sytuacji gdy ów wnioskujący o pomoc posiada w odniesieniu do wspomnianych obszarów wystarczającą samodzielność przy prowadzeniu działalności rolniczej.

(¹) Dz.U. C 297 z 7.9.2020.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 21 grudnia 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Polymeles Protodikeio Athinon – Grecja) – DP, SG/Trapeza Peiraios AE

(Sprawa C-243/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki umowne – Artykuł 1 ust. 2 – Warunki umowne odzwierciedlające obowiązujące przepisy ustawowe lub wykonawcze – Wyłączenie z zakresu stosowania tej dyrektywy – Kredyt spłacany w walucie obcej – Warunek umowny odzwierciedlający przepis krajowy o charakterze względnie obowiązującym – Wpływ braku transpozycji tego art. 1 ust. 2 – Artykuł 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1 – Kontrola nieuczciwego charakteru warunku umownego – Artykuł 8 – Wydanie lub utrzymanie przepisów krajowych zapewniających konsumentowi wyższy poziom ochrony – Wzajemne oddziaływanie tych różnych przepisów dyrektywy 93/13]

(2022/C 84/13)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Polymeles Protodikeio Athinon

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: DP, SG

Strona pozwana: Trapeza Peiraios AE

Sentencja

1) Artykuł 1 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że wyłącza on z zakresu stosowania tej dyrektywy warunek włączony do umowy zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem, który to warunek odzwierciedla krajowy przepis ustawowy lub wykonawczy o charakterze względnie obowiązującym, to znaczy mający domyślne zastosowanie w braku odmiennego uzgodnienia między stronami, nawet jeśli ów warunek nie był przedmiotem indywidualnych negocjacji.